

Tôi Đi Trại

Đường vào đất trại

(Ghi vội vài cảm tưởng của những ngày trại ở Lassen tháng năm, 2011.)

Lassen, cái tên nghe thật lạ, mà hình như chưa bao giờ nghe qua, ấy vậy mà bây giờ cảm thấy thân thương chi lạ, thân thương như những lời anh hội trưởng viết "lạnh te tua luôn", ừ chắc vậy, bởi vì có một cái gì đó làm mình nhớ hoài, nhớ cái lạnh êm đềm bên ngoài, nhưng lại vô vàn ấm áp trong tâm hồn!

Đây là lần đầu tiên tôi đi trại, không như cái cảm giác lần đầu tiên ngày tựu trường của Thanh Tịnh "Buổi mai hôm ấy một buổi mai đầy sương thu và gió lạnh ...", nhưng mà buổi mai hôm ấy đầy mưa rơi và tuyết đổ, tôi đi trại! Thật vậy, đây là lần đầu tiên tôi được nhìn thấy cảnh tuyết rơi, ôi sao nó đẹp quá, đẹp như những bức tranh hay những cảnh trong phim Đại Hàn, hồi đó cứ mỗi lần xem phim "Bản tình ca mùa Đông" tôi cứ ao ước là làm sao mình rờ được những bông hoa tuyết đó nhỉ, nhưng bây giờ tôi đã cảm nhận được nó rồi, bàn tay buốt giá nhưng tôi vẫn thò ra chụp vội vài hạt tuyết rơi.

Thi nấu ăn – Thanh Sinh RK

Phụ huynh dựng trại

Cảnh đẹp và người cũng tràn đầy tình thân, chưa bao giờ tôi được nhìn thấy cảnh "mỗi người một tay" (cũng lời anh hội trưởng), thật vậy, các anh chị em phụ huynh không ngại khó, mỗi người một tay đã xông pha vào các công việc chung, không ai bảo ai, cứ thấy việc gì cần làm là làm, tôi đi lang thang vào bếp, coi thử có ai sai biểu hay nhờ vả tôi việc gì chẳng, mà chỉ thấy những lời thăm hỏi và nụ cười, sau đó tôi mới mạnh dạn hỏi các anh chị là có cần tôi giúp gì không? có lẽ tôi chưa quen cảnh này lắm, lần đi trại sau tôi sẽ xông vào phụ một tay, chứ không có làm con nai vàng ngơ ngác nữa! Tôi nhìn ra xa thấy các anh chị đang rửa thau nồi, nhìn vào bếp cũng thấy Trưởng và mấy anh chị đang chuẩn bị cho bữa cơm chiều, và bên ngoài có một số phụ huynh đang dọn dẹp vệ sinh và khiêng bàn ghế sẵn sàng cho các em

ngồi ăn, thật sự tôi chẳng biết ai là ai, anh tên là gì, chị tên gì nhỉ, chắc là lần sau tôi mong muốn các anh chị ngồi lại với nhau và cùng giới thiệu tên cho nhau để chúng ta có những cái bắt tay nồng ấm và đầy tình thân, mong lắm thay!

Các em lên đường

Chiều lên nhóm lửa

Lang thang, lang thang, lại lang thang vào rừng, có lẽ những ngày trên đất trại tôi mới cảm nhận được tình người, và tình thân, tại sao có những người hy sinh cái tôi của mình mà xả thân vào việc nghĩa như các Trưởng của Hướng Đạo, luôn một lòng gắn bó với phong trào và hướng dẫn giúp đỡ các em trên con đường tiến thân, tại sao có người đi tuần tra trong đêm vắng để chúng ta được an giấc nồng, và có những người hy sinh những giờ giấc riêng tư của mình mà âm thầm làm việc và phục vụ cho tha nhân! Thật là khâm phục và đáng tự hào, tôi thầm nguyện trong lòng là sẽ sát cánh cùng các anh chị và luôn ủng hộ tinh thần làm việc của chị Liên Đoàn Trưởng, cùng các Trưởng và các em.

Kiện tướng RK rửa chén

Cơm canh nóng đây bà con ơi!

Những ngày trại rồi cũng trôi qua, cuộc vui nào rồi cũng tàn, nhưng kỷ niệm vẫn còn mãi trong ký ức mỗi người, ngày mai tất cả lại về với công việc thường ngày, bận rộn và bận rộn! Hy vọng kỳ trại tới các phụ huynh sẽ tham gia nhiều hơn, chứ không phải như kỳ trại vừa rồi, cứ tiếc hùi hụi vì không đi được mà chỉ nghe người ta kể không hà!

(Một phụ huynh mới vào Đoàn)